

mod unges eget ønske, styrkes. Konventionerne understøtter således de ændringer af betingelserne for ægtefællesammenføring, der foreslås indført med henblik på at undgå tvangsægteskaber, jf. herved afsnit 7.1.

Det er endvidere regeringens vurdering, at de øvrige foreslåede ændringer i reglerne om familiesammenføring er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Danmarks øvrige internationale forpligtelser, jf. herved afsnit 7.1.-7.4.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har en sådan karakter og er opbygget på en sådan måde, at det oftest ikke så meget er selve reglerne på et bestemt rets område som reglernes anvendelse, der i det konkrete tilfælde kan være i strid med rettighederne i henhold til konventionen. Det forudsættes således, at de skønsmæssige beføjelser, der i medfør af dette forslag overlades til udlændingemyndighederne, administreres i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Regeringen er herved opmærksom på, at det følger af *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8*, at der – uanset de foreslåede ændrede regler for familiesammenføring – i helt særlige tilfælde må gives tilladelse til familiesammenføring.

Efter *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 12* har giftefærdige mænd og kvinder ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love om udøvelsen af denne ret. Det antages, at denne bestemmelse ikke indeholder en videre beskyttelse end artikel 8.

Der vil endvidere blive meddelt tilladelse til familiesammenføring, hvis en nægtelse heraf ville stride mod Danmarks forpligtelser efter *FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder* og *FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder*. Disse konventioner anerkender ingen ret til familiesammenføring, men kan efter omstændighederne indirekte føre til en beskyttelse af en sådan ret, blandt andet som følge af retten til respekt for familielivet, som fremgår af artikel 17 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og artikel 10 i konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Det antages, at heller ikke disse bestemmelser indeholder en videre beskyttelse end Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

De foreslåede bestemmelser vil derfor blive administreret på en sådan måde, at der meddeles tilladelse til familiesammenføring i situationer, hvor en nægtelse heraf ville stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv

eller artikel 12 om retten til at indgå ægteskab og stifte familie, jf. nærmere om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende artikel 8 nedenfor.

Opholdstilladelse vil i givet fald skulle meddeles i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., i de situationer, hvor den i øvrigt relevante bestemmelse ikke rummer mulighed for meddelelse af opholdstilladelse.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har anerkendt det almindelige internationale princip om, at de enkelte lande har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog udnyttes med respekt af bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, hvorefter enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv.

Artikel 8 indebærer ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer bestemmelsen dog, at der i særlige tilfælde ikke kan nægtes familiesammenføring. I den forbindelse lægges der vægt på den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til hjemlandet. Der lægges endvidere vægt på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg. Der lægges endvidere vægt på, om det herboende familiemedlem har mulighed for at tage ophold sammen med det udenlandske familiemedlem i det andet land. Endelig lægges der vægt på tidspunktet for etableringen af familielivet, herunder om ægteskabet er indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet i det pågældende land. For så vidt angår børns sammenføring med forældre lægges der – foruden de allerede nævnte momenter – vægt på barnets alder, situation i oprindelseslandet og afhængighed af forældrene.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 2, som inden udrejsen var – og fortsat er – gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer